

Рис. 2. Динаміка індексу зміни офіційного курсу національної грошової одиниці України до \$ США в 2010-2018 роках

Джерело: складено за даними Державної служби статистики.

Аналіз основних показників фінансової безпеки України свідчить про виникнення значних загроз у 2014 році, пов'язаних із початком військово-політичної нестабільності. Комплекс антикризових заходів, вжитих урядом та Національним банком України, дозволив стабілізувати ситуацію в окремих сферах. Проте значна кількість важливих загроз потребують посиленої уваги і здійснення подальшої економічної політики, спрямованої на їх нейтралізацію.

Список використаних джерел:

1. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розрахунку рівня економічної безпеки України : наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 29 жовтня 2013 року N 1277 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://cct.com.ua/2013/29.10.2013_1277.htm/

Висоцький К. Р., аспірант кафедри менеджменту та публічного управління ТНЕУ м. Тернопіль, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

За результатами соціологічного дослідження вважаємо за доцільне в підтримці розвитку об'єднаних громад врахувати наступні заходи: започаткувати проект «Інноваційно-інвестиційна привабливість ОТГ», оскільки від ефективного позиціонування і використання особливостей регіону залежать можливості задоволення як інтересів ОТГ, так і побажань населення; активізувати спеціалізовані інформаційні канали та формати засобів масової інформації щодо постійної демонстрації реального збільшення повноважень та ресурсів ОТГ. Саме ці два останніх показники сприймаються найбільш позитивно у громадській думці: відповідно 69% та 71%.

В рамках цього проекту варто серйозно відпрацювати реальні пріоритети, продовжити та посилити підтримку платформи «Спільнота– практик» проекту DESPRO з огляду на досить високий запит на використання можливостей дистанційного навчання та консультування, передбачити проект «Надання якісних– публічних послуг», у якому розмістити каталоги інформаційних карток надання публічних послуг в ОТГ з огляду на досить низький рівень задоволеності якістю надання адміністративних, освітньо-культурних, медичних, комунальних, соціальних та ін. послуг; створити Методичний центр підтримки – спроможності ОТГ з огляду на недостатню початкову спроможність ОТГ, в якому забезпечити кваліфіковане консультування щодо стратегічного планування розвитку громади та формування бюджету, економічного розвитку, залучення інвестицій, розвитку підприємств, управління земельними ресурсами, надання дозволів на будівництво, прийняття будівель в експлуатацію, розвитку місцевої інфраструктури громади, утримання та будівництва доріг водо-, тепло-, газопостачання і водовідведення, благоустрою території, надання житлово-комунальних послуг, організації пасажирських перевезень на території громади, забезпечення громадської безпеки, пожежної охорони, соціальної допомоги через територіальні центри, адміністративних послуг через центри їх надання, організації надання освітніх послуг, забезпечення надання первинної медичної допомоги, утримання та організації роботи будинків культури, клубів, бібліотек, стадіонів, виплати пенсій, субсидій, забезпечення надання пільг, контролю санітарного та епізоотичного стану, казначейського обслуговування, реєстрації актів цивільного стану тощо; передбачити фінансування тематичних семінарів та дистанційного навчання посадових осіб місцевого самоврядування ОТГ за напрямками: ефективні управлінські технології в органах місцевого самоврядування, земельна реформа на регіональному та місцевому рівнях, забезпечення енергоефективності на місцевому рівні, доступ та використання публічної інформації, запобігання та протидія корупції в органах місцевого самоврядування, проектний підхід у загальному контексті стратегічного планування, європейська інтеграція, технологія публічного виступу, інформаційно-комунікативні технології, електронне урядування, особливості децентралізації та функціонування ОТГ в Україні та ін.

Провести експертне дослідження ефективності використання форм участі членів територіальної громади у вирішенні питань місцевого значення: місцевих виборів; місцевих референдумів; громадських слухань; місцевих ініціатив; діяльності органів самоорганізації населення; благодійних організацій, професійних спілок, інших неприбуткових організацій. Створити розгорнуту базу стейкхолдерів, готових– активно брати участь у важливих громадських заходах: громадських слуханнях. Створити постійно діючі рубрики, формати та канали інформування про успіхи ОТГ в ЗМІ: в спеціальному інформаційному телевізійному каналі, який– здійснював би не лише інформування про дії влади і ситуацію, але й надавав змогу висловлення точки зору громадян і громадських організацій.

Створити робочі групи та залучити експертів до впровадження інноваційних технологій, які визнаються важливими стейкхолдерами ОТГ: створення електронної бази даних соціально-економічного, гуманітарного та культурного розвитку ОТГ; впровадження в ОТГ менеджменту якості надання послуг; створення регіонального WEB-порталу з окремим представництвом кожної громади; забезпечення доступу до світових, загальнонаціональних, регіональних інформаційних мереж для жителів громади; створити громадські комітети контролю оцінки якості послуг: водопостачання, електропостачання, газопостачання, благоустрою, прибирання вулиць, транспортних послуг, вивезення сміття та ін.

Список використаних джерел:

1. Алексєєв В. М. Напрями розвитку безпосередньої участі громадян в управлінні державними справами. *Теорія та практика державного управління: Зб. наук. праць*. Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2008. Вип. 2 (21). С. 127-133.
2. Державна стратегія регіонального розвитку до 2020 року : Режим доступу: http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/strategiya_2015-a0536.pdf
3. Децентралізація влади – «ЗА» та «ПРОТИ» : режим доступу: <http://m--p.com/detsentralizatsiya-vladi-za-ta-proti/>
4. Децентралізація та реформа місцевого самоврядування, регіональний розвиток: Режим доступу: <http://www.centreform.org/reformi/decentral%20%96zac%20%96ya-ta-reformam%20%96scevogo-samovryaduvannya-reg%20%96onalnij-rozvitok.html>
5. Забезпечення системного підходу до реформування адміністративно- територіального устрою України // http://www.niss.gov.ua/public/File/2015_analit/reformaATU.pdf

Гах О.С., вчитель вищої категорії,
вчитель – методист НВК №26,
м. Луцьк, Україна

ЕФЕКТИВНІСТЬ РЕФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

За даними Світового банку, в 2018-му на одного українця припадало \$7 450 валового доходу (за ПКС) - це менше, ніж на жителя Іраку, Монголії, Албанії та ще 109 країн. Всі сусіди України, за винятком Молдови, виявилися набагато успішніші в економічному плані. Чому склалась така ситуація, адже більшість пострадянських держав в 1991 році стартували однаково і знаходились в однакових умовах проте мають інші результати розвитку? Для прикладу, в 2015 році ВВП на одного жителя Польщі був майже в 3,5 разу більший, ніж на жителя України, а різниця в доходах між середньостатистичним естонцем і українцем перевищила шість разів.

Чому ж така багата ресурсами країна опинилась в ролі аутсайдерів? Наша команда знайшла і вивчила сім найбільш шкідливих і деструктивних непослідовних реформаційних рішень українського уряду за роки незалежності? (слайд 9):

Загалом результати реформ за президентства Л.Кучми перевершили всі очікування. За 2000–2004 рр. у середньому за рік ВВП України зростав на 8,4%. Тоді наша країна посідала п'яте місце серед постсоціалістичних країн і перше — в 2004-му (12,1%). В інші періоди Україна займала останні або близько до останніх